

РЕШЕНИЕ

№ 4330

гр. София, 28.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 131-ВИ СЪСТАВ, в публично заседание на шести февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ВЕСЕЛИНА ИВ. НЯГОЛОВА

при участието на секретаря МАЯ Г. КАРГОВА
като разгледа докладваното от ВЕСЕЛИНА ИВ. НЯГОЛОВА
Административно наказателно дело № 20221110209720 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 58д и сл. от ЗАНН.

С наказателно постановление (НП) № 22-513-07-99002 от 18.05.2022 г., издадено от Началник на 07 РУ-СДВР на Н. Г. Т., с ЕГН: ***** е наложена глоба в размер на 500 /петстотин/ лева на основание чл. 34а, ал. 1 от Закона за защита от шума в околната среда (ЗЗШОС) за нарушение на чл. 16а, ал. 2 ЗЗШОС.

Недоволен от издаденото наказателното постановление е останало санкционираното лице, което в срочно подадена жалба го атакува с искане за отмяна, като най-напред се излагат твърдения за неправилно установена фактическа обстановка, в частност се акцентира върху факта, че контролните органи не са разполагали с измервателен уред, респективно не са извършили замерване на нивото на шума, съобразено с изискванията на чл.27, ал.2 ЗЗШОС. Наред с това се изтъква, че неправилно е определен субекта на отговорността, доколкото жалбоподателят в качеството си на управител не попада след кръга на лицата по чл.16а, ал.2 ЗЗШОС, а отговорност за допустителство не е предвидена. В допълнение се изтъкват редица пропуски в съдържанието на наказателното постановление, свързани с описанието на нарушението, които ограничават правото на защита на санкционирания субект.

В съдебно заседание жалбоподателят Т. редовно призован, е се явява, представлява се от адвокат К., който поддържа искането за отмяна на наказателното постановление, по съображения аналогични на изложените в жалбата, като акцентира върху недоказаност на нарушението. Претендира присъждане на разноски-заплатено от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание въззиваемата страна - редовно призована, се представлява от юрисконсулт Алипиева, която моли за потвърждаване на НП с общи доводи за неговата правилност и законосъобразност. В допълнение са представени писмени бележки, в които се пресъздава съдържанието на обжалваното наказателно постановление като се изтъква неговата правилност, както и спазване на процесуалните изисквания по издаването му.

Претендира юрисконсултско възнаграждение

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства, доводите на жалбоподателя и извърши служебна проверка на развитието на административнонаказателното производство, намира за установено от фактическа страна следното:

На 16.04.2022г. около 00:40ч. във връзка с подаден от неустановено лице сигнал за нарушаване на нощната тишина, в заведение "Bamboo urban bar", находящо се в гр. София, ж.к. "Студентски град", ул. "Й Й" № , била извършена проверка от патрул на 07 РУ-СДВР в състав полицаи В. С., П А и С К. В заведението полицейските служители установили, управителя жалбоподателя Н. Т. на когото било издадено писмено разпореждане да преустанови пускането на силна музика.

Наред с това свидетелят В. С.- на длъжност старши полицаи в 07 РУ-СДВР, съставил АУАН серия АД, бл. № 029550/16.04.2022г., с който на жалбоподателя Тотевски било повдигнато административнонаказателно обвинение за това, че на 16.04.2022г. около 00:40 часа в град София, ж. к. "Студентски град" ул. "Й Й" № търговски обект - заведение "Bamboo urban bar", в качеството на управител на търговския обект нарушава нощната тишина за времето след 23:00 часа чрез силно озвучаване от обекта с електронно озвучително устройство, като заведението се намира в зони, предназначени за жилищно строителство и територии и зони със смесено предназначение, квалифицирано като нарушение на чл.16а, ал.2 от ЗЗШОС.

Актът, съставен с участието на нарушителя му бил предявен за подпис и запознаване, като нито при съставянето му са направени възражения, нито такива са постъпили в законоустановения срок.

На база на така съставения АУАН било издадено процесното наказателно постановление (НП) № 22-513-07-99002 от 18.05.2022г., с което Началникът на 07 РУ-СДВР, е наложил на Н. Г. Т., с ЕГН ***** административно наказание глоба в размер на 500 /петстотин/ лева на основание чл. 34а, ал. 1 от Закона за защита от шума в околната среда (ЗЗШОС) за нарушение на чл. 16а, ал. 2 ЗЗШОС.

Изложената фактическа обстановка, съдът прие за установена въз основа на показанията на свидетел В. С., дадени в хода на съдебното следствие, както и приобщените по реда на чл.283 от НПК писмени доказателства – АУАН серия АД, бл. 029550/16.04.2022 година, Наказателно постановление (НП) № 22-513-07-99002 от 18.05.2022 година, Докладна записка до Началника на 07 РУ-СДВР, Разпореждане № 3382р-15026/16.04.2022г., Заповеди за компетентност на административнонаказващия орган и актосъставителя, удостоверения за заеманата длъжност.

Настоящият съдебен състав кредитира в цялост показанията на свидетел В. С., като не намери основания за съмнение в изнесеното от него, но следва да се изтъкне, че същите се характеризират с ниска информационна стойност, тъй като се установява, че последният няма ясен спомен за осъществената проверка. Съдът възприема в цялост приобщените по делото по реда на чл.283 от НПК, писмени доказателства, тъй като същите са логични, последователни съответни и не се опровергават при преценката им, както по отделно, така и в тяхната съвкупност, като не са налице основания за дискредитиране, на който и да е от доказателствените източници, събрани в хода на административнонаказателното производство и съдебното следствие.

Възприетата за несъмнена фактическа обстановка налага следните изводи от правна страна:

Жалбата се явява процесуално допустима - същата изхожда от легитимирано лице, депозирана е в предвидения от закона преклузивен срок, и срещу акт, подлежащ на обжалване, като разгледана по същество в рамките на правомощията на съда по чл.314 НПК вр. чл.84 ЗАНН да извърши цялостна проверка на атакувания акт, е основателна поради следните съображения:

Административнонаказателното производство е образувано и срещу нарушителя е

повдигнато административнонаказателно обвинение въз основа на АУАН серия АД, бл. № 029550/16.04.2022 г, който е съставен от компетентен орган, в рамките на материалната и териториална компетентност на последния. Съгласно чл.36 ЗЗШОС, актовете за нарушения на на същия се съставят от длъжностни лица, определени от компетентните органи по чл.17-22 ЗЗШОС. Съгласно изричната разпоредба на чл.19, т.2 ЗЗШОС, контролът за спазване изискванията на чл.16а, ал.2 и ал.3 е възложен на министъра на вътрешните работи. Съгласно т.1.1. на приложената Заповед № 8121з-829 от 23.07.2019г. на министъра на вътрешните работи правомощия са предоставени на полицейските органи при СДВР, какъвто се явява и старши полицаи В. С., съставил акта, видно от приложеното Удостоверение за заеманата длъжност. Въз основа на посочения акт за установяване на административно нарушение е издадено обжалваното НП, което е издадено от териториално и материално компетентен орган. Съгласно т.2.2. Заповед № 8121з-829 от 23.07.2019г. на министъра на вътрешните работи, оправомощени да издават наказателни постановления за нарушения по Закона за защита от шума в околната среда са именно началниците на РУ в СДВР. На следващо място при издаването на АУАН и НП са спазени установените чл. 34, ал.1 и ал.3 ЗАНН давностни срокове.

Констатира се обаче редица неясноти в описанието на нарушението, дадено в АУАН, както и в НП, което механично пресъздава текста на акта. На първо място нито в АУАН, нито в НП е посочено дали е осъществено озвучаване на открити площи в зони и територии, предназначени за жилищното строителство, рекреационни зони или зони със смесено предназначение, като вместо това механично в съдържанието им са пренесена част от текста на чл.16а, ал.2 ЗЗШОС, като предвид предназначението им не може обектът, на който жалбоподателят е бил управител, да се намира едновременно в зона, предназначена за жилищно строителство, така и в територия или зони със смесено предназначение. Актосъставителят и АНО е следвало да посочат конкретно дали озвучаваните открити зони се намират в територия, предназначена за жилищно строителство или в зона със смесено предназначение. Наред с това действително от описанието на нарушението липса конкретика относно вида и степента на озвучаване, което е от значение не само за неговата съставомерност, но и за степента на обществена опасност. Същото се изчерпва с определението "силно озвучаване", което обаче отразява субективното възприятие на актосъставителя, а не обективни данни, които могат да бъдат проверени включително в хода на съдебното следствие.

На следващото място, съдът намира, че действително е налице и неправилно приложение на материалния закон при определяне субекта на отговорността. Съгласно чл.34а, ал.1 ЗЗШОС за нарушение по чл. 16а, ал. 1 - 5 физическите лица се наказват с глоба от 500 до 1000 лв., а на юридическите лица и на едноличните търговци се налага имуществена санкция в размер от 3000 до 6000 лв. Адресати на забраната по чл.16а, ал.2 ЗЗШОС обаче са физическите лица, които извършват озвучаването, респективно обектите за производство, съхраняване и търговия и обектите в областта на услугите. В случая обаче, административнонаказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана в качеството му на управител на търговския обект "Bamboo urban bar", като не се твърди и не се установи същи в лично качество да е осъществил озвучаването на обекта. Озвучаването, така както то е дефинирано с пар. 1, т. 22 от Допълнителните разпоредби на ЗЗШОС - излъчване на звук в околната среда, предаван чрез механични и електронни озвучителни средства и/или чрез гласово звукоизвличане и пеене, е било осъществено от представители на процесното заведение чрез озвучителна уредба и отварянето на прозорците. То е било част от осъществяваната в заведението търговска дейност, респективно забраната е относима към обекта и стопанисващото го лице, а не към негови служители било то и на ръководна длъжност. Предвид на това съдът счита, че неправилно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя Т за така описаното административно нарушение, вместо тази на юридическото лице, собственик/ползвател

на обекта по чл. 16а, ал. 1 ЗЗШОС.

Разпоредбата на чл. 34а, ал. 1 ЗЗШОС обаче не предвижда ангажиране на отговорността на лицата, които са допуснали извършването на нарушението по чл. 16а, ал. 2 ЗЗШОС, т.е. не са налице предпоставките на чл. 10 ЗАНН за ангажиране отговорността на лицето за административно нарушение осъществено от друго. Доколкото се сочи, че озвучаването е било във връзка с дейността на търговски обект в областта на услугите - заведение "Bamboo urban bar", то е следвало да се ангажира отговорността на юридическото лице, стопанисващо обекта, а не на негов служител, за когото при това липсват данни сам да е боравил с озвучителната техника. В тази връзка неправилното приложение на материалния закон е следващо самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление.

Посочените драстични нарушения на процесуалния и материалния закон обуславят безусловна отмяна на наказателното постановление.

Предвид изхода на делото следва да бъде уважено и заявеното на основание чл. 63д, ал. 1 ЗАНН искане на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на разноски. В настоящото производство жалбоподателят Н. Г. Т. е бил представляван от надлежно упълномощен адвокат, за което съгласно представения договор за правна помощ е заплатена сумата от 300 лева, като разноските следва да бъдат възложени в тежест на администрацията, към която се числи наказващия орган, а именно – Столична дирекция на вътрешните работи.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 от ЗАНН, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление (НП) № 22-513-07-99002 от 18.05.2022 г., издадено от Началник на 07 РУ-СДВР, с което на Н. Г. Т., с ЕГН: ***** е наложена глоба в размер на 500 /петстотин/ лева на основание чл. 34а, ал. 1 от Закона за защита от шума в околната среда (ЗЗШОС) за нарушение на чл. 16а, ал. 2 ЗЗШОС.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи ДА ЗАПЛАТИ на Н. Г. Т., ЕГН: от него съдебно-деловодни разноски по делото, представляващи адвокатски хонорар за оказана правна помощ, възлизащи на сумата от 300 /триста/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред АС-гр. София с касационна жалба по реда на АПК в четиринадесетдневен срок от получаване на съобщението, че решението е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____